KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 21 januari 1998

om godkännande på vissa villkor av det stöd som Frankrike avser att bevilja Société française de production

[delgivet med nr K(1998) 230]

(Endast den franska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(98/466/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT FÖLJANDE BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 93.2 första stycket i detta,

med beaktande av Avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, särskilt artikel 62.1 a i detta,

efter att i enlighet med de nämnda artiklarna ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig [1], och

av följande skäl:

1. INLEDNING

Detta beslut följer på kommissionens beslut av den 12 februari 1997 [2] att inleda förfarandet i artikel 93.2 i fördraget. Detta förfarande och det nu fattade beslutet gäller ett stöd på 2 500 miljoner franska franc (379 miljoner ecu) [3], bestående av ett stöd till teknisk omstrukturering på 1 200 miljoner franc (182 miljoner ecu) och ett stöd till finansiell omstrukturering på 1 300 miljoner franc (197 miljoner ecu), som Frankrike avser att bevilja Société française de production (SFP). I avvaktan på genomförandet av den anmälda omstruktureringsplanen godkände kommissionen, då förfarandet inleddes, ett undsättningsstöd på 350 miljoner franc för att säkra SFP:s fortlevnad på kort sikt.

SFP tillhandahåller tekniska tjänster inom AV-sektorn, särskilt till producenter av TV-program. När ORTF, det allmänna radio- och TV-bolaget, delades upp i flera bolag år 1974 fortsattes verksamheten med TV-produktion inom det nya bolaget SFP, medan sändningsverksamheten anförtroddes flera andra organ. SFP hade dock fortfarande en skyddad ställning på den franska AV-marknaden. För närvarande kontrolleras SFP till 100 % av franska staten.

Den franska AV-produktionssektorn öppnades för konkurrens under år 1986. SFP var dåligt förberett för den nya konkurrensutsatta miljön, vilket ledde till att dess omsättning sjönk och att företaget började få ekonomiska problem. Sedan dess har personalstyrkan minskats kraftigt, från 2 515 anställda år 1985 till 996 vid slutet av år 1997. De förluster som bokförts sedan 1986 har täckts av staten och de andra offentliga aktieägarna. Genom fyra olika ingripanden sedan 1996 har de franska myndigheterna betalat ut stöd till SFP på sammanlagt 2 370 miljoner franc. Av detta belopp [4] har kommissionen, genom beslut av den 27 februari och 25 mars 1992, godkänt stöd till ett sammanlagt belopp av 1 260 miljoner franc. Återstående belopp, 1 110 miljoner franc, omfattas av kommissionens beslut 97/238/EG (som innehåller en mer detaljerad redogörelse), ett beslut som var negativt, huvudsakligen till följd av den totala avsaknaden av någon omstruktureringsplan. De franska myndigheterna har inför kommissionen förbundit sig att utan dröjsmål med anledning av det negativa beslutet återkräva detta stöd (som för närvarande, inklusive upplupna räntor, uppgår till 1 300 miljoner franc).

Om man därtill lägger det stöd till teknisk omstrukturering som omfattas av detta beslut kommer det totala stöd som hittills beviljats SFP att uppgå till 3 570 miljoner franc (2 370 plus 1 200 miljoner franc) eller 541 miljoner ecu.

[1] EGT C 126, 23.4.1997, s. 4.
[2] Se not 1.
[3] 1 ecu = 6,6 franska franc
[4] EGT L 95, 10.4.1997, s. 19.

När förfarandet inleddes, var Frankrikes avsikt att privatisera företaget genom försäljning till de privata företagen Images Télévision Internationale och Générale d'Image (ITI/GI). Dessa övertagande företag skulle därefter genomföra den omstrukturering i vilken de nämnda stöden skulle ingå. I april 1997 visade det sig att försäljningen till de privata företagen inte skulle bli av. Den 24 november 1997 överlämnade de franska myndigheterna till kommissionen en omstruktureringsplan, liknande den tidigare plan som hade utarbetats av de ekonomiska operatörer som skulle överta SFP, med undantag av att någon privatisering inte längre planerades.

2. OMSTRUKTURERINGSPLANEN

2.1 De olika delarna av planen

Den plan som presenterades den 24 november 1997 bygger på såväl en minskning av SFP:s driftskostnaderna som en förbättring av dess möjligheter att fungera affärsmässigt. Planen sträcker sig från den 1 januari 1998 fram till slutet av år 2000. Följderna för omsättning, resultat och antal fast och tillfälligt anställda framgår av följande tabell:

(Belopp i miljoner FRF)

	1997	
Omsättning	501	
Övriga intäkter	134	
Summa intäkter	635	
Summa kostnader	820	[. . .] (*)
Resultat	−185	
Antal fast anställda	996	
Antal periodiskt anställd teknisk personal	123	
Sammanlagt personalantal	1 119	

(*) Genom hela texten markeras uteslutningar av affärshemligheter med hakparenteser.

Ekonomisk balans skall uppnås år 2000 med ett överskott på 28 miljoner franc, vilket innebär en avkastning på det egna kapitalet på 14 %. Förhållandet eget kapital/balansomslutning kommer att vara 32 %.

[...]

Den föreslagna planen förutsätter att insatser görs beträffande de två viktigaste posterna, externa kostnader och personalkostnader. Omstruktureringen av SFP bör leda till minskade externa kostnader genom förbättrad inköpspolitik, optimering av lagerförvaltningen och minskade driftskostnader till följd av förenklade organisationsstrukturer. Personalkostnaderna står för huvuddelen av SFP:s driftskostnader. Om man skall kunna nå ekonomisk balans är det nödvändigt att minska dessa kostnader enligt såväl de ekonomiska operatörer som var intresserade av att överta SFP som de franska myndigheterna, som för övrigt ytterligare skärpte operatörernas plan på denna punkt. Antalet fast anställda skulle minskas till cirka 450 personer. Detta motsvarar ungefär 566 friställningar och 20 rekryteringar. De 566 friställningarna skulle ske genom följande olika åtgärder:

— Avgång för anställda som den 31 december 1998 är minst 55 år och två månader gamla (469 personer). SFP skall, utifrån företagets behov, erbjuda ett visst antal anställda som den 31 december 1998 är yngre än 55 år och två månader men minst 51 år att antingen slutföra ett personligt projekt eller befrias från tjänstgöring samtidigt som en resursgaranti ges. En grupp på 252 personer berörs.

— Frivillig avgång uppmuntras med stimulansåtgärder, bl.a. till stöd för personliga projekt (55 personer).

— Övergång till periodisk anställning vid inspelning av underhållningsprogram (20 personer).

— Pension (12 personer).

— Övergång till offentlig AV-produktion (10 personer, vilket är lika med det årsgenomsnitt som registrerats mellan 1994 och 1996).

Följande utveckling av antalet fast anställda förutses: 996 (januari 1998), 965 (juli 1998), 435 (januari 1999), 450 (juli 1999) och 450 (januari 2000).

Mot denna utveckling av antalet fast anställda skall ställas en begränsad ökning av antalet periodiskt anställda tekniker som skall öka från 123 under 1997 till 270 i slutet av år 2000.

Systemet med att de offentliga TV-kanalerna obligatoriskt gjorde beställningar hos SFP har avskaffats för flera år sedan. Därför måste SFP ta hem sina order i konkurrens med de andra AV-företagen på marknaden och kan alltså inte längre säkra sin omsättning genom något sådant system. En i det närmaste oförändrad omsättning mellan 1997 och 2000 trots denna situation och en minskad personalstyrka skulle kunna uppnås genom följande åtgärder för att öka organisationens effektivitet:

— En förstärkt försäljningsfunktion (en enda försäljningsfunktion som är anpassad till de marknader den arbetar på skall skapas; det är nödvändigt att skapa personliga relationer med förmånliga villkor mellan försäljningscheferna på SFP och deras kunder; förfrågningar skall kunna besvaras på kortare tid genom att förenklade rutiner införs).

— Förenklade strukturer som slutligen anpassats till företagets nya, begränsade dimensioner (omgruppering av programmerings- och planeringsfunktionerna, datorstödd planering, systematiskt sökande efter den mest ekonomiska organisationsformen).

— En förenklad arbetsorganisation med fler incitament genom anpassning av arbetstiden och ändrat ersättningssystem på SFP.

Denna ökade effektivitet bör göra det möjligt att öka de fast anställdas produktivitet med 12 till 15 % beroende på typen av verksamhet. Eftersom AV-marknaden växer, framför allt på grund av att antalet TV-kanaler ökar och att flera av dessa ökar andelen egenproducerade program, innebär en stabilisering, eller näst intill, av SFP:s omsättning i praktiken att dess marknadsandel minskar.

Det samlade stödet på 2 500 miljoner franc består dels av ett belopp för att täcka kostnaderna för denna tekniska omstrukturering, dels av ett belopp till finansiell omstrukturering. Det har kunnat fastställas att det senare av dessa belopp motsvarar det kapitaltillskott som blivit nödvändig efter regleringen av de tidigare skulderna [...].

2.2 **Jämförelse med ITI/GI:s plan**

Om man jämför denna plan med den från ITI/GI, som ursprungligen framlades för kommissionen och redovisades då förfarandet inleddes, framgår det att de båda planerna har stora likheter. Båda bygger på samma stödbelopp till teknisk omstrukturering (1 200 miljoner franc) och till finansiell omstrukturering (1 300 miljoner franc). De ekonomiska nyckeltalen i tabellen ovan och i ITI/GI-planen enligt presentationen i beslutet om att inleda förfarandet är helt jämförbara.

— ITI/GI hade kopplat flera villkor till sin plan. Det viktigaste av dessa, där det föreligger en skillnad som bör granskas, är minskningen av den fast anställda personalen och upphävandet av kollektivavtalet. I den nu aktuella planen är personalminskningen än mer betydande (566 personer) än i den ursprungliga planen (460 personer). Vad gäller upphävandet av kollektivavtalet är detta inte längre aktuellt, men det ersätts med åtgärder med motsvarande verkan: anpassning av arbetstiden och ett ändrat ersättningssystem för SFP.

— I ITI/GI-planen förutsågs en omsättning under 1999 på 600 miljoner franc, och den senast anmälda planen upptar ett belopp i samma storleksordning, 606 miljoner franc, med hänsyn tagen till skillnaderna i definitionen av omsättning i de båda planerna.

— Medan kostnaderna för den tidigare planen var 590 miljoner franc för år 1999, är de kostnader som presenteras nedan något lägre, nämligen 578 miljoner franc.

3. **INKOMNA SYNPUNKTER**

De franska myndigheterna lämnade inte några synpunkter när förfarandet inleddes. Däremot besvarade de kommissionens skrivelse av den 2 december 1997 (genom en skrivelse av den 5 december 1997) och lämnade svar på de frågor som ställdes där om planen av den 24 november 1997. Ytterligare frågor ställdes i en skrivelse av den 23 december 1997, och svarsskrivelsen inkom den 8 januari 1998.

Anmälaren, som redan hade överlämnat ett klagomål till kommissionen genom en skrivelse av den 7 april 1994 om stödet till SFP, meddelade genom en skrivelse av den 20 maj 1997 sin reaktion på att förfarandet inletts. Han anger där att ITI och GI drog tillbaka sitt anbud den 31 mars 1997, att Frankrike därefter har meddelat att man avbryter privatiseringsförfarandet och att det därför inte längre finns anledning att meddela några synpunkter till kommissionen om den offentliggjorda planen.

Senare begärde anmälaren, med hänvisning till uppgifter i pressen om den omorganisationsplan som anmäldes till kommissionen den 24 november 1997, genom en skrivelse av den 19 december 1997 att få lägga fram sina synpunkter på den nu aktuella planen genom en utvidgning av förfarandet i artikel 93.2.

Det skall påpekas att SFP:s företagsråd och de fackföreningar som företräder personalen har tagit kontakt med kommissionen utan att detta inom tidsfristen för förfarandet har lett till att synpunkter inkommit som kan överlämnas till de franska myndigheterna för yttrande.

4. **FÖRFARANDET**

Det faktum att den nuvarande omstruktureringsplanen inte längre formellt grundas på den plan som de privata företagen ITI/GI utarbetade inom ramen för sitt anbud att överta SFP utan nu gäller en omstrukturering som de offentliga myndigheterna har ansvaret för är inte en omständighet som kan påverka det stöd som redovisas ovan. Den nya planen bör i allt väsentligt betraktas som jämförbar med den ursprungliga eller till och med mer drastisk än denna.

Eftersom den privatisering som planerades då förfarandet inleddes den 12 februari 1997 inte var någon väsentlig faktor för att slutgiltigt fastställa företagets ekonomiska bärkraft och med beaktande av artikel 222 i fördraget bör slutsatsen vara att det inte har tillkommit några nya

omständigheter av betydelse sedan förfarandet inleddes, och att det därför inte är nödvändigt att utvidga detta samt att den slutgiltiga grunden för att avsluta förfarandet inte påverkas av denna förändring av delar av innehållet i planen.

5. BEDÖMNING

Den nu behandlade finansiering som avses i punkt 1 och vars överföring till SFP för omstruktureringsplanen beskrivs i punkt 2 skall bedömas mot bakgrund av artikel 92.1 i fördraget så att dess karaktär av stöd kan bedömas. De statliga medel som skall utbetalas till företaget kan inte beskrivas som en lönsam investering, eftersom de aldrig kommer att generera vinster som står i relation till det betydande belopp som ställs till förfogande. Detta skulle inte vara godtagbart för en privat investerare som är verksam under normala marknadsekonomiska villkor ([1]).

Enligt artikel 92.1 utgör kapitaltillskott statligt stöd, om det ges av en stat eller med hjälp av statliga medel. Det är kommissionens uppgift att avgöra om det planerade stödet snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion och om det påverkar handeln mellan medlemsstaterna.

I det nu aktuella fallet föreligger dessa villkor beträffande de båda delarna av den statliga interventionen: det ekonomiska bidraget till den tekniska omstruktureringen på 1 200 miljoner franc och till den finansiella omstruktureringen på 1 300 miljoner franc inom ramen för en skuldsanering.

Stödet kan komma att försätta SFP i en förmånligare ställning för att saluföra sina tjänster såväl i Frankrike som i övriga medlemsstater och i stater som har undertecknat EES-avtalet. Det riskerar även att försvåra introduktionen på den franska marknaden av tjänster som erbjuds av utländska AV-företag.

Stödet snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen mellan medlemsstaterna. Det finns en europeisk marknad för AV-produktioner, där de som tillhandahåller tekniska tjänster konkurrerar. Graden av konkurrens är lika hög för verksamhet som gäller produktion av fullständiga audiovisuella verk som för det rena tillhandahållandet av inspelningspersonal eller studior. Marknaden utmärks av att det finns några helproducenter, t.ex. SFP, och en stor mängd specialiserade företag som endast erbjuder vissa slag av tjänster. I detta sammanhang bör det påpekas att SFP självt redan är närvarande på de utländska marknaderna och att omstruktureringsplanen förutsätter att så skall fortsätta att vara fallet. Kommissionen noterar även att anmälaren är verksam såväl i Frankrike som i andra medlemsstater. Det skall därvid påminnas om att anmälaren, som tagit del i förfarandet i artikel 93.2 i fördraget, vid flera tillfällen har lagt fram invändningar med anledning av offentliggörandet av inledandet av förfarandet och av uppgifter i pressen.

Man måste även beakta förekomsten av en europeisk marknad för produktioner avsedda för television och film. Denna marknad kännetecknas av att europeiska producenter genomför samproduktioner och av att AV-produktioner sänds i andra länder än de där de framställdes. Denna aspekt är särskilt relevant när det gäller den franska marknaden med hänsyn till den franska regeringens dynamiska politik för att sprida franska verk i andra länder.

Stödet i fråga bör följaktligen betraktas som ett stöd som omfattas av artikel 92.1 i fördraget.

6. STÖDETS FÖRENLIGHET MET DEN GEMENSAMMA MARKNADEN

Sedan det fastställts att de aktuella kapitaltillskotten har karaktär av statligt stöd enligt artikel 92.1, är det kommissionens uppgift att undersöka om detta stöd är förenligt med den gemensamma marknaden enligt artikel 92.2-3.

De undantag som avses i artikel 92.2 och i artikel 92.3 a-b är inte tillämpliga i det aktuella fallet, eftersom stödet inte syftar vare sig till att främja den ekonomiska utvecklingen i mindre gynnade regioner eller till att avhjälpa en allvarlig störning i en medlemsstats ekonomi.

Stöd för att främja kultur och bevara kulturarvet enligt artikel 92.3 d skulle kunna omfattas av undantag med stöd av denna bestämmelse. Det kan dock konstateras att stödet i fråga är avsett att säkra SFP:s överlevnad, och att Frankrike inte har fört fram någon omständighet som skulle kunna leda till slutsatsen att stödet syftar till att främja kultur och bevara kulturarvet enligt artikel 92.3 d. Kommissionen kan därför endast ta i betraktande undantaget i artikel 92.3 c vad gäller stöd för att underlätta utveckling av vissa näringsverksamheter.

För att förtydliga tillämpningsvillkoren för undantaget i artikel 92.3 c har kommissionen antagit gemenskapsriktlinjer för statligt stöd för undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter ([2]). I dessa riktlinjer anges ett antal kriterier som stödet skall uppfylla. En åtskillnad görs även i riktlinjerna mellan undsättnings- och omstruktureringsstöd.

För omstruktureringsstöd anges följande kriterier i riktlinjerna:

([1]) "Apports en capital réalisés par l'État" (Kapitaltillskott av statliga medel), EU-Bulletinen nr 9-1984, (jfr punkterna 3.2 och 3.3 beträffande kriterierna för att skilja mellan kapitaltillskott med inslag av stöd och sådana som inte innehåller något inslag av stöd).

([2]) EGT C 368, 23.12.1994, s. 12.

— Stödet skall vara kopplat till en bärkraftig omstrukturerings- eller omställningsplan, som skall föreläggas kommissionen tillsammans med nödvändiga preciseringar och som skall göra det möjligt att inom rimlig tid återskapa bärkraft på lång sikt för företaget.

— De snedvridningar av konkurrensen som åtgärderna skulle kunna leda till skall begränsas i största möjliga utsträckning och åtgärderna skall vara förenliga med det gemensamma intresset. Deras påverkan på mottagarens marknadsposition skall i skälig utsträckning kompensera den snedvridning av konkurrensen som orsakas av stödet.

— Stödet skall begränsas strikt till ett nödvändigt minimum, och det skall stå i proportion till omstruktureringens kostnader och fördelar.

— Företaget skall genomföra omstruktureringsplanen i dess helhet och iaktta de föreskrivna villkoren.

— Att planen verkställs med iakttagande av villkoren skall kontrolleras med hjälp av årliga detaljerade rapporter som skall föreläggas kommissionen.

6.1 **Bärkraft**

De viktigaste åtgärderna i omstruktureringsplanen avser en minskning av produktionskostnaderna, och då särskilt av personalkostnaderna, uppnåendet av en realistisk omsättningsprognos och beviljande av stöd. I planen förutses att ekonomisk balans skall uppnås år 2000 efter en tid av tre år med ett positivt resultat på 28 miljoner franc, en avkastning av eget kapital på 14 % och ett förhållande eget kapital/balansomslutning på 32 %. Alla dessa antaganden kan betraktas som rimliga. Sannolikheten för att denna balans verkligen uppnås och blir varaktig (och att långsiktig bärkraft därigenom skapas) är beroende av att varje åtgärd genomförs till fullo och på ett bestående sätt och av att åtgärderna är inbördes förenliga. En analys av den betydande samlade kostnadsminskningen mellan 1997 och 2000 på cirka 220 miljoner franc (eller 28 % av kostnaderna under år 1997) visar t.ex. att denna minskning skall åstadkommas genom minskningar av de olika kostnadsslagen. Det viktigaste av dessa är personalkostnaderna som skall minskas med 130 miljoner franc mellan 1997 och 2000. Detta resultat skall uppnås dels genom en minskning av den fast anställda personalen från 996 personer till 450 redan under år 2000, dels, som en partiell ersättning för detta, genom ett ökat utnyttjande av periodiskt anställd teknisk personal (från 123 personer under 1997 till 270 år 2000), för vilka kostnaderna i förhållande till prestation är lägre än för fast anställd personal. Dessa kostnadsminskningar är varaktiga besparingar och bidrar således systematiskt och definitivt till att förbättra de kommande resultaten.

En ytterligare faktor som visar de planerade åtgärdernas varaktiga karaktär och inbördes förenlighet är förhållandet personalkostnader/omsättning, som när planen är slutförd med beaktande av att 270 personer anställs periodiskt kommer att ligga inom vad som är normalt inom branschen (dvs. mellan 50 och 55 % för jämförbara företag inom området tillhandahållande av tekniska tjänster, t.ex. det franska företaget VCF).

Enligt de franska myndigheternas plan är den samlade minskningen av den fast och periodiskt anställda personalen och det ändrade förhållandet mellan dessa båda personalkategorier enligt den fastställda tidsplanen av avgörande betydelse för att företaget skall kunna bli bärkraftigt, vilket bekräftas av analysen av konsekvenserna av att inga sådana omstruktureringsåtgärder har vidtagits tidigare. Vidare skall det betonas att återupprättandet av lönsamheten i företaget skall bygga på interna åtgärder och inte på förväntade ökningar av omsättningen. I själva verket antas de samlade intäkterna minska från nuläget fram till år 2000 med cirka 30 miljoner franc (5 % av beloppet för år 1997). Denna uppskattning bör betraktas som realistisk om förhållandet omsättning/totalt antal anställda är jämförbart med det genomsnittliga förhållande som kan konstateras inom branschen. Förhållandet för SFP, inräknat de periodiskt anställda, förväntas förbättras till 731 000 franc under år 2000. För ett företag vars verksamhet som fullständig tjänsteleverantör ligger nära SFP:s, NOB (ett nederländskt företag med erkänd drifteffektivitet), är detta förhållande näraliggande eller cirka 740 000 franc. Om man begränsar jämförelsen för SFP:s del till att endast gälla videoverksamheten räknar företaget med en omsättning per anställd på cirka 1 miljon franc, vilket är jämförbart med konkurrerande företag (t.ex. VCF).

Denna förbättring av förhållandet omsättning/totalt antal anställda upp till konkurrenternas nivå skall huvudsakligen uppnås genom företagsinterna åtgärder och bygger inte på någon eventuell ökning av priset för tjänsterna, vilket vore svårt att genomföra. Det faktum att den nu granskade planen motsvarar den som upprättades av de privata övertagandekandidaterna, som är erkända specialister inom AV-branschen och räknade med lönsamhet för företaget med hjälp av samma stödbelopp, stöder på ett avgörande sätt analysen som utmynnar i slutsatsen att den aktuella planen faktiskt kan leda till en återställd lönsamhet.

Stödet på 2 500 miljoner franc skall göra det möjligt att genomföra åtgärderna för att minska kostnaderna och för att ge förbättrad omsättning genom ökad produktivitet. Detta stöd omfattar både en teknisk del och en finansiell del som är avsedd som kapitaltillskott till företaget som drabbats hårt under sin tidigare verksamhet.

Det aktuella stödet motsvarar ett minimum för att företaget skall kunna genomföra den finansiella omstruktureringen och omstruktureringen av verksamheterna (särskilt minskningen av personalkostnaderna), och det bidrar på så sätt till den förbättring av SFP:s resultat som är nödvändig för att återställa lönsamhet i företagets verksamhet. Utan en finansiell omstrukturering skulle SFP:s egna kapital bli kraftigt negativt, vilket utan någon kompletterande statlig stödåtgärd skulle leda till konkurs för företaget och omöjliggöra genomförandet av den tekniska omstruktureringsplanen.

Mot bakgrund av de redovisade förhållandena finner kommissionen att det samlade stödet utgör ett helt som omfattar såväl likviditetstillskott som reglering av tidigare ådragna skulder. Dessa båda inslag i stödet är oskiljaktigt förenade, och detta så mycket mer som de inte skulle fylla någon uppgift isolerade från varandra och företaget inte skulle kunna uppnå förnyad lönsamhet utan dem. Att en sådan helhetsbedömning av de olika stödåtgärderna är välgrundad har bekräftats av EG-domstolen i dess dom av den 14 november 1984 i mål 323/82, Intermills/kommissionen ([1]).

6.2 **Begränsning av snedvridande effekter**

SFP har under senare år fått vidkännas betydande nedgång i omsättningen på grund av sin oförmåga att producera till konkurrenskraftiga priser. I omstruktureringsplanen bekräftas den minskade nivån på omsättningen. Därigenom och till följd av tillväxten på marknaden blir resultatet att SFP i praktiken kommer att förlora marknadsandelar. Detta är i betydande utsträckning en faktor som balanserar effekterna av stödet. En annan viktig sådan faktor är den kapacitetsminskning som förutses i omstruktureringsplanen. SFP:s självkostnadspriser skall enligt planen täcka alla kostnader som uppstått, vilket styrker att SFP inte längre kommer att kunna undandra sig de marknadsmässiga villkor som dess konkurrenter är tvingade att arbeta under.

Kommissionen anser dessutom att SFP:s svårigheter beror på den specifika karaktären hos dess affärsmässiga uppgift på marknaden. SFP ingick som en integrerad del i den statliga AV-branschen. Sedan den tiden har företaget ärvt en tungrodd ekonomisk struktur som inte underlättar dess konkurrenskraft, och man hade tidigare privilegierad tillgång till offentliga medel. En sådan situation med rent offentliga tjänsteleverantörer som erbjuder sina tjänster uteslutande till statliga kanaler och inte konkurrerar på marknaden finns fortfarande i de flesta medlemsstater och också i Frankrike i fråga om andra leverantörer än SFP. Det finns därför skäl att hävda att omstruktureringen av SFP är nödvändig för att göra företaget bärkraftigt, men att denna omstrukturering samtidigt är en komplicerad process, under vilken en viss grad av snedvridning av konkurrensen inte kan undvikas.

6.3 **Begränsning av stödet**

Stödet skall användas för att nå noggrant angivna mål och är strikt knutet till de finansiella behov som dessa mål ger upphov till. Stödet går därför inte utöver vad som är nödvändigt. Detta framgår även av det faktum att det förutsedda resultatet endast innebär att ekonomisk balans uppnås. Resultatförbättring är alltså inte sådan att den skulle kunna orsaka en bestående snedvridning av konkurrensen. I detta avseende strider stödåtgärderna således inte mot det gemensamma intresset.

Det är inte möjligt att minska stödbeloppet på 2 500 miljoner franc, eftersom detta skulle få till följd en försämring i förhållande till de prognostiserade resultaten, vilket skulle hindra SFP från att nå det eftersträvade målet ekonomisk bärkraft.

6.4 **Genomförande av planen och särskilda villkor**

Trots nödvändigheten av att genomföra alla åtgärder i omstruktureringsplanen bör man beakta det förhållandet att det centrala inslaget i planen enligt de franska myndigheterna är minskningen av personalkostnaderna. Kommissionen anser att denna bedömning bekräftas av de tidigare erfarenheterna, av vilka det har framgått att svårigheterna att anpassa personalkostnaderna till nivån på verksamheten uppenbart har varit den huvudsakliga orsaken till de problem företaget fortfarande har att bemästra. Kommissionen anser därför att det finns skäl att besluta om särskilda garantier. För att säkerställa att omstruktureringsplanen denna gång skall lyckas är det väsentligt att Frankrike inte beviljar något stöd förrän samtliga inslag i planen, även minskningen av personalkostnaderna, definitivt har genomförts.

Utbetalningen av stödet måste följa utformningen av planen, så att stödbeloppen inte betalas ut förrän SFP faktiskt har använt medlen för de föreskrivna ändamålen.

Trots att stödet enligt detta beslut inte är alltför stort mot bakgrund av de olika bedömningar som skall göras då det gäller ett omstruktureringsstöd, kan kommissionen inte bortse från att samma företag sedan 1986 har tilldelats olika stöd som sammanlagt uppgår till mycket betydande belopp och varav två hade godkänts som omstruktureringsstöd. Det måste stå klart att det stöd som avses i detta beslut är det sista som kan tilldelas SFP eller dess verksamhet, om det inte uppkommer några exceptionella omständigheter som inte kan förutses vid denna tidpunkt och som ligger utanför företagets kontroll (denna princip har nyligen tillämpats i kommissionens positiva beslut på vissa villkor av den 1 oktober 1997 i ärendet Thomson SA-Thomson multimedia ([2]).

Frankrike skall inte gynna SFP, vare sig direkt eller indirekt via statliga TV-kanaler, t.ex. genom att tvinga dessa kanaler att göra beställningar hos SFP.

6.5 **Detaljerade rapporter**

Enligt kommissionens ständiga praxis i fråga om omstruktureringsplaner och särskilt med hänsyn till stödets omfattning och betydelsen av att planen genomförs på korrekt sätt skall kommissionen följa upp genomförandet av planen med hjälp av halvårsrapporter som skall överlämnas av de franska myndigheterna.

([1]) REG 1984, s. 3809, punkt 39 i domskälen.

([2]) EGT L 67, 7.3.1998, s. 31.

7. **SLUTSATS**

Det stöd som ingår i omstruktureringsplanen för SFP av den 24 november 1997 i form av ett tekniskt omstruktureringsstöd på 1 200 miljoner franc och ett stöd till finansiell omstrukturering på 1 300 miljoner franc utgör stöd enligt artikel 92.1 i EG-fördraget och artikel 61.1 i EES-avtalet.

Detta stöd kan betraktas som förenligt med den gemensamma marknaden med stöd av bestämmelserna i artikel 92.3 c i EG-fördraget och artikel 61.3 c i EES-avtalet under förutsättning att Frankrike iakttar de villkor som anges i detta beslut.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det stöd från franska staten som ingår i omstruktureringsplanen av den 24 november 1997 för Société française de production i form av ett stöd till teknisk omstrukturering på 1 200 miljoner franska franc (182 miljoner ecu) och ett stöd till finansiell omstrukturering på 1 300 miljoner franska franc (197 miljoner ecu) är förenligt med den gemensamma marknaden med stöd av artikel 92.3 c i EG-fördraget och artikel 61.3 c i EES-avtalet under förutsättning att Frankrike iakttar de villkor som anges i artikel 2.

Artikel 2

1. Före varje utbetalning av stöd skall Frankrike till kommissionen överlämna en försäkran om att omstruktureringsplanen, inbegripet personalminskningarna och den föreskrivna tidsplanen för dessa minskningar, definitivt har godkänts.

2. Stödet får betalas ut endast i takt med genomförandet av planen.

3. Detta stöd är det sista stöd som får riktas till SFP. Inget nytt stöd får beviljas i framtiden, såvida inte exceptionella omständigheter uppkommer som inte kan förutses vid denna tidpunkt och som ligger utanför företagets kontroll.

4. Frankrike skall från och med den 1 januari 1998 fram till utgången av år 2000 var sjätte månad till kommissionen överlämna en detaljerad rapport om genomförandet av planen.

5. Frankrike får inte gynna SFP direkt eller indirekt via statliga TV-kanaler, till exempel genom att tvinga sådana kanaler att göra beställningar hos SFP.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till republiken Frankrike.

Utfärdat i Bryssel den 21 januari 1998.

På kommissionens vägnar
Karel VAN MIERT
Ledamot av kommissionen